

fra Rigsdagsmanden for Aalborg Amts 5te Valgkreds (S. A. Hansen) om, at henvise Lovforslaget til det tidligere nedfattede Udvalg, der bestaaer af Rigsdagsmændene Grundtvig, Hjerrild og Mourier; hvis dette Forslag forkastes, vil det af Rigsdagsmanden for Præsto Amts 6te Valgkreds (Barfod) fremsatte Forslag komme under Afstemning, og, hvis ogsaa dette forkastes, vil Lovforslaget gaae umiddelbart til 1ste Behandling i Thinget.

S. A. Hansens ovennævnte Forslag satte derpaa under Afstemning, og vedtoges med 51 Stemmer mod 12.

Formanden: Endelig er der at vedtage Behandlingsmaaden for „Forslag til Lov angaaende Frigivelse af Sagførerbestillingen med Hensyn til private Retsfager“ (Dphold), som vil gaae umiddelbart til 1ste Behandling i Thinget.

Efter Dagsordenen gik man dernæst til Valg af 5 Medlemmer til det Udvalg, det var besluttet at nedfatte i Anledning af „Forslag til Lov om Foranstaltninger til Huusdyr og især Hestavlens Fremme“.

Valgte bleve: Fenger med 65, Jespersen med 64, Rasmussen med 45, Blach med 44 og Tillisch med 41 af 67 afgivne Stemmer (Boserup 20, Rørgaard 13 og Christensen 12).

Man gik derpaa efter Dagsordenen til Spørgsmaalet, om det af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) anmeldte Forslag til en Forandring i Forretningsordenens § 39 skulde nyde Fremme.

S. A. Hansen: § 39 i Forretningsordenen for Folkethinget begynder saaledes: „Afstemningen skeer i Reglen ved at reise sig fra sin Plads eller blive siddende, og bør den stedsbe bestaae af Prøve og Modprøve.“ Nu vide samtlige Thingets ærede Medlemmer, at der næsten ikke foretages nogen Afstemning, uden at en stor Deel af Thingets Medlemmer befinde sig paa det Rum, der er imellem Ryggen af Formandens Stol og Trappen op til den kongelige Stol, og at en Deel af Thingets Medlemmer under selve Afstemningen deels staae i Grupper deels spadserere frem og tilbage, men dog tælles med ved Afstemningen. Hvorvidt dette nu kan lade sig forene med Udtryk-

kene, at Afstemningen skal skee ved at reise sig fra sin Plads eller blive siddende, derom tør jeg ikke affige nogen Dom. Min Mening er det imidlertid, at de, der staae eller gaae deroppe, hverken reise sig fra deres Pladser eller blive siddende; min Fortolkning af hine Ord er, at det er aldeles stridende mod dem, at disse Medlemmer tælles med ved Afstemningen; men min Mening kan naturligvis ingen Betydning have deels ligeoverfor Thingets ærede Formand, deels ligeoverfor Thingets hidtilværende Tausshed med Hensyn til den Maade, hvorpaa Afstemningerne ere foretagne. Jeg har nemlig i en foregaaende Rigsdags-Session privat henvendt mig til vor høitærede Formand med Forespørgsel, om han ikke fandt min Fortolkning at være den rette, og ifølge deraf troede at kunne, henholdende sig til Forretningsordenens § 39, udelukke de Medlemmer fra at blive talte med ved Afstemningen, som befandt sig paa hiin Plads; men han svarede mig, at han ikke troede at have fuld Bemyndigelse dertil. Jeg har derhos spurgt et juridisk lærd Medlem af Thinget, efter hvilken Fortolkning dette kunde være rigtigt, og han sagde mig da, at, naar der i Forretningsordenen staaer „fra sin Plads“, maa det naturligvis være vedkommende Rigsdagsmands Plads i det Stueblak, Afstemningen foregaaer, der sigtes til, og, naar han altsaa staaer paa det før nævnte Sted, maa dette betragtes som hans Plads. Da jeg indvendte: ja, men der staaer, at de skulle reise sig fra Pladsen eller blive siddende, svarede det samme ærede lærde juridiske Medlem: „det er kun en Formalktet, man kunde jo, hvis det skulde tagges stricte, sætte sig enten paa Trappetrinene til Formandens Stol eller paa Trappetrinene til den kongelige Stol og reise sig derfra;“ men en saadan minutieus Hængen i Ord fandt han ikke vilde føre til Noget. Jeg troer altsaa, at vi efter denne competente juridiske Fortolkning af de paagældende Udtryk ikke, som Bestemmelsen nu er, kunne forhindre, at Medlemmer, som stille sig deroppe eller som spadserere deroppe, tælles med ved Afstemningen, og der gives altsaa ingen anden Udvei til at forhindre dette, end at foreslaae en Omredaction af Bestemmelsen. Jeg troer nemlig, at det ingenlunde